

fig lader tilflyde den vestindiske Kolonial-kasse uden nogen Bevilling herfra. Der vilde være Naarag til at lade dem staa paa samme Maade, som man lader Kongeriget Danmarks Befolkning staa til deres Fornødenheder, og hvis det ikke var nok, saa ved endnu høiere Skatter, end der ydes her i Danmark, hvorimod Statterne i Vestindien vistnok ere betydelig lavere, idet man lader os her staa til de vestindiske Plantere i meget betydeligt Omfang, saa at Vestindiens Gjæld Naar for Naar løber op til større og større Summer. Her foreslaas atter en Forøgelse paa henved $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Statskassens Tilgodehavende i Vestindien, og vi maa dog vel vide, at af alle de Penge, vi sende derover, se vi aldrig en eneste Dre mere.

Tutein: Jeg kjender ikke dette Aktieselskabs Statuter, men maa selvfølgelig, da den ærede Finansminister udtalte sig saa bestemt om det, antage, at det er rigtigt, hvad han i saa Henseende har sagt, at Flertallet i Aktieselskabet ikke kan gaa ind paa et Forslag som det, jeg antydede; men derfor er det ikke sikkert, at det ikke kan lade sig gennemføre. Det er dog næppe rimeligt, at det er af den Slags Aktier, der ere komne omkring paa mange Hænder. Jeg skulde være tilbøielig til at tro, at det netop er Aktier, som ere samlede paa temmelig faa Hænder, og at, om end Antallet af Aktier er stort, saa er Antallet af Aktionærer vistnok det Modsatte. Det vil da formodentlig af den Grund næppe være praktisk ugjorligt, naar ikke Flertallet af Aktionærerne om dette Spørgsmaal kunde tage en afgjørende Beslutning, da at faae en Tilslutning af samtlige Aktionærer. Det kunde jo dog være, at de vare saa enige om, at det Tilbud var værd at tage imod, at samtlige Aktionærer sluttede sig dertil, og saa indser jeg ikke Umuligheden af at gennemføre det. Ivertimod maa jeg holde for, at det dog maaske er muligt at gennemføre det, og jeg vil bestemt fastholde, at det er den eneste Mulighed, der er for at fri St. Croix Kolonialkasse for den Forpligtelse, der paahviler den.

Finansministeren (Estrup): Jeg tror ikke, at det kan nytte allerede nu at komme ind paa en nyere Drøftelse af den Tanke, som det ærede Medlem, der nu satte sig (Tutein), er fremkommen med; Forslaget maatte da foreligge mere bestemt formuleret, før man med nogen Nytte kunde komme til en nyere Undersøgelse deraf. Men foruden den almindelige Bemærkning, som jeg fremkom med før, at Aktieselskabet Intet kan be-

slutte, at Flertallet i det Intet kan beslutte om Mindretallets Eiendomsret eller, om man vil, Ret til Udbyttets Betaling af Kolonialkassen, skal jeg endnu dertil sige den, at det forekommer mig, at det vilde være at stille en temmelig stor Fordring til Aktionærernes Tillid til Statsdriften og Foretagendet, naar det hele Vederlag for deres nuværende utvivlsomme Ret skulde bestaa i et eventuelt Overskud i et vist Antal af Naar, et Overskud af en Drift, som de slet ikke havde nogen som helst Kontrol med, altsaa at de paa Forhaand skulde opgive deres Ret blot for en Udbytte til at faae et Vederlag gennem Overskudet af en Drift, som de ikke havde nogen Indflydelse paa. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) udtalte, at det Overskud, Driften havde givet, ikke i den sidste, men i den foregaaende Kampagne, nemlig noget over 100,000 Kr., i Grunden ikke var noget Overskud, da ikke Renterne af Antæget o. s. v. vare dækkede forud, ja saa kommer det jo ganske an paa, hvad man fortaar ved Overskud. I Motiverne er det udtrykkelig kaldet Driftsoverskud, saa Motiverne levne ikke nogen Tvivl i saa Henseende. Det vilde jo være akkurat det Samme, som om man vilde sige, at, naar vore Statsbaner give et Overskud af 2 Millioner Kr., saa er det i Virkeligheden et Underskud af 6 Millioner, fordi den Kapital, de skulde forrente, er 150 Millioner Kr. Det kommer altsaa ganske an paa, hvad man forslaar ved Overskud. Det er vist ikke den almindelige Forestilling derom, at et Overskud kun betegner, hvad der bliver tilovers, efter at ikke blot løbende Udgifter i Forretningen ere afholdte, men ogsaa Renterne af Kapitalen o. s. v. ere dækkede. Jeg vil udtale som min private Mening, at der da er meget faa Landbrug her i Landet, der, hvis den Maalestok skulde anvendes, give noget som helst Overskud. Naar det ærede Medlem betegnede som Gaver, ydede af Finansministeren til Kolonialkassen, de Beløb, hvormed de koloniale Kassers Underbalance aarlig bliver dækket, saa tror jeg egentlig ikke, dette Udtryk "Gaver" er fuldstændig korrekt. Derjom det ærede Medlem havde betegnet det som Laan eller som Forskud, havde det passet bedre. "Gaver" ere i ethvert Tilfælde en urigtig Betegnelse, og ligesaa urigtigt er det, naar det ærede Medlem forment, at man ikke behøvede at tage noget videre Hensyn til Aktionærerne i dette Foretagende. Det var en Forretning, de havde indladt sig paa i Forventning om at gjøre en Fortjeneste ud deraf, eller ogsaa vare de indirekte interesserede i de vestindiske Forholds Udvikling i Almindelighed, og det